

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius02val-shoot-idm139771560772080.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

En angerfuld Aand er det Offer som Gud behager/ Gud forsmaar icke it sorgfuld oc angerfuld Hierte.

Sandelige min Gud/ dig behager it angerfult Hierte/ oc en knusit Aand/ oc icke it angerfult oc knusit legeme/ Thi kødet bliffuer der saar aff plaffuit/ at det haffuer icke det som det Begerer eller Føler det/ som sig er imod. Men Aanden plaffuer sig aleniste for syndsens skyld/ at hun haffuer syndet mod dig/ min Gud/ som hende burde/ at frycte oc elske. Det gør hende ont/ at hun haffuer fortørnet dig/ sin Skabere oc || genløserer/ at hun foracter din kære Søns dyre blod/ oc vonærer dig/ miskundelig oc søde Fader. Saadant it plaffuit oc knusit Hierte er it velluctende Offer faar dig som bliffuer gjort oc tilred/ vdaff den beske rod/ som er/ aff syndsens anger oc bekendelse. Thi ieg forsamlar mine Synder wdi mit Hiertis mortere oc knuser dem met ruelsis stempel/ oc gør dem til puluer oc væder dem met anger oc ruelsis graad/ saa bliffuer der en god salue/ Ja it behagelig Offer vdaff/ som du HErre icke foracter. Thi du min Gud foracter icke it angerfult oc knusit Hierte/ Huilket Menniske der synderknuser nu sit haarde sten || hierte/ saa at hand gør en Salue der aff/ ved anger oc ruelsens graad/ oc falder icke i Mishaab/ for Syndsens mangfoldighed oc storhed/ men giffuer sig hen vnder dig ydmygelige til it leffuendis Offer/ den forskiuder du ingenlunde. Thi at it angerfult oc knusit hierte foracter du icke min Gud. Der vaar en Quinde en Synderinde i Staden/ Hun beredde saadan en Salue i hendis Hierte/ Hun gick ind i den Phariseers huss/ oc traadde bag til din kære Søns fødder/ Hun skammede sig icke ved/ at græde for Gesterne/ Hun kunde icke tale for angst/ men hun vdøste sit Hierte met gredende taare/ oc vætte hannem hans || fødder/ oc tiurde dem met Haar aff hendis hoffuit/ Oc kyste dem oc saluede dem met Salue. Huo haffuer saadant mere hørt/ Huo haffuer seet saadant? Der faar behagede dig 201 oc saadant Offer. Ja det vaar dig saa behageligt/ at du ocsaa meget mere actede denne Quinde/ end de Phariseer/ som lode sig tycke at vere saa fromme oc retferdige/ oc du gaffst til kende met dine Ord/ huor vijt de vaar fra huer andre/ denne Quinbis oc den Phariseers retferdighed/ som er saa vijt/ som imellem/ at to fødder met Vand/ oc to dem met gredende taare/ som at kysse Ansictet en gong/ oc icke lade aff at kysse fødderne/ som || at salue hoffuedet/ oc at salue fødderne. Ja denne Quinde gick langt offuer den Phariseer. Thi hand gaff din kære Søn/ huerken Vand eller kyss/ huerken Olie eller Salue. Ø Gud stor er din Miskundelighed/ stor er din Mact/ som du gør obenbarlige paa det høyste/ i det/ at du offuerbær oc forbarmer dig offuer Mennisken. Huor aff ieg lærer/ at du foracter icke it angerfult oc knusit Hierte. Der faar vil ieg oc saa legge al min vind paa/ at ieg kand offre dig saadant it Hierte/ icke aleniste met Ord/ men oc saa met Gerninger. Thi du est aleniste den/ som prøffuer Hierter oc Nyrene/ Der faar tag nu/ min Gud/ || dette mit Offer til dig/ oc alligeuel at det er Wfuldkommeligt/ da kant du gøre det fuidkommeligt oc gaat/ at det bliffuer it behageligt Brendoffer/ optend ved din Guddommelig kierlighed/ at det kand behage dig/ eller oc at du det icke foracter/ Ja der som du aleniste vilde det icke foracte/ saa veed ieg at ieg finder Naade hoss dig/ oc at ingen aff dine Helligen/ vere sig i Himmelen/ eller paa Jorden kunde siden foracte mig.